

Sakkyndighet og redaksjonelle valg

Barnevernssaker er som regel unntatt medias blikk, og dermed og offentligheten. Dette utgjør et rettssikkerhetsproblem.

TEKST

Bjørnar Olsen

PUBLISERT 5. juni 2013

PSY
KOL
OGI

DEBATT: SAKKYNDIGHET

I forrige utgave kritiserer Bente Bjørdal Psykologtidsskriftets redaksjonelle valg i en temasak om sakkyndighet i barnevernssaker.

Bente Bjørdals kritikk av Psykologtidsskriftets temasak om sakkyndighet peker på flere dilemmaer vi vurderte på forhånd, underveis og som vi fortsatt er usikre på hvor godt vi har løst.

«Det er i konkrete saker vi ser de mange dilemmaene, valgene og problemstillingene sakkyndige faktisk baler med»

Det er i konkrete saker vi ser de mange dilemmaene, valgene og problemstillingene sakkyndige faktisk baler med. Dette var vår begrunnelse for å belyse en enkeltsak. Vi lot mors stemme få sentral plass, blant annet fordi vi vet lite om hvordan det oppleves å få sakkyndighetsrapporter om seg selv.

Form

Bjørdal mener vi har anlagt en «Se og Hør»-tilnærming, hvor blant annet spørsmål om honorar og medlemskap i fagforeninger blandes inn. Det er ikke sikkert at formen på artikkelen var god, selv om vi mener den ble presentert seriøst og at mange stemmer kom til orde. Det er heller ikke sikkert at alt var like relevant å ta med, men vi merker oss at Psykologforeningens generalsekretær beklaget at medlemskapsspørsmålet har skapt problemer for mor, og at sivilombudsmann Arne Fliflet i etterkant av artikkelen

for første gang tar til orde for lyd- og bildeopptak i barnevernssaker for å dokumentere hva som sies.

Rettsikkerhet

Barnevernssaker er som regel unntatt medias blikk, og dermed også offentligheten. Slik skiller feltet seg fra det meste annet av norsk forvaltning. Dette utgjør et rettsikkerhetsproblem, heter det i NOU 2006:9 «Kvalitetssikring av sakkyndige rapporter i barnevernssaker». Og når slike saker dekkes av mediene, skjer det ofte skjevt og tilfeldig. Selv om vi selvsagt ikke har et totalbilde av denne konkrete saken, har vi hatt tilgang til en stor mengde dokumenter og kilder.

Vi mener at dette er et viktig felt som bør belyses mer. Om Tidsskriftets måte å løse akkurat denne saken på, kan det være ulike meninger. Lesernes kritiske blikk er verdifullt for å klargjøre hvor godt vi lykkes med dette og andre forsøk.

bjornar@psykologtidsskriftet.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 50, nummer 6, 2013, side

TEKST

Bjørnar Olsen, Sjefredaktør